

Sardinië

9 – 16 september 2009

Woensdag 9 sept.

Om 9:30 u. de deur uit, tanken, Harm ophalen. Zonder oponthoud naar Hoofddorp, de auto haar Park & Fly gebracht. Om 12:10u. op Schiphol, om 13u. koffers in leveren. Geen probleem bij de douane, wel was bijna ieders handbagage te zwaar, maar dat was verder geen punt. Yolanda moest de melk voor Bastiaan inleveren. Om 14:00u. naar de gate, de verste, en om 14:45u. zitten we in het Transavia vliegtuig Boeing 737, type 800.

We gaan eerst naar Corsica, aankomst 17:05u., daar gaan er mensen uit en weer in. En dan het laatste stukje tot Olbia, aankomst ong. 18:30u. Daarna konden we de auto's regelen, wij een zwarte Ford Focus station. Ik chauffeur en Ronald als tweede. Met vier auto's (Arjo heeft een Mercedes!) achter elkaar naar Palau. Om 20:30u. was het al goed donker, de weg is aardig slingerend. Leuk om al die bergen te zien. Na twee keer verkeerd rijden, zijn we op de juiste plek gekomen. Een hele groep in checken gaat niet zo snel. Daarna rijdt de mevrouw van de receptie ons voor maar moeten we zelf onze parkeerplekken zoeken. Maar dit is geen doen, we zaten ook niet goed. Dus om pas om half 10 zijn we eindelijk bij ons huisje en hebben alles naar binnen gebracht.

We lopen via het zwembad naar het restaurant (22:30u.), daar is nog pizza te bestellen. Morgenochtend moeten ze al om 7:30u. bij de duikbasis zijn. Bij het restaurant zitten we aan het water, een haventje, maar morgen kunnen we alles pas goed zien.

Donderdag 10 sept.

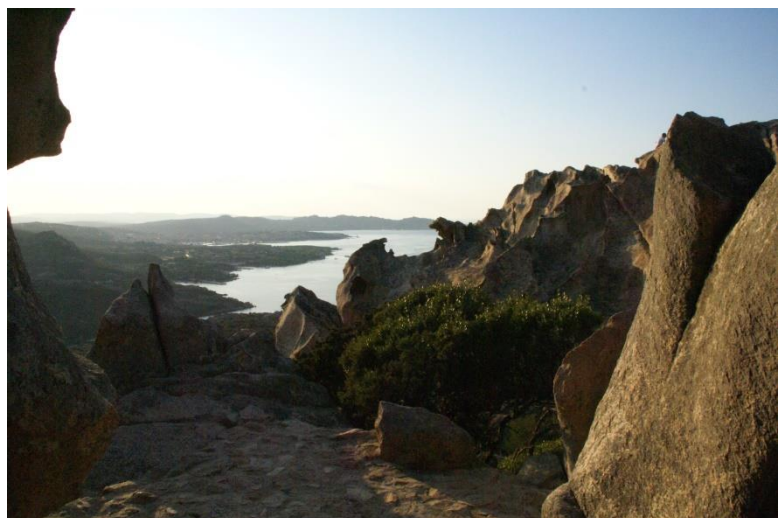
De zon schijnt, het is 9.30u. Yvonne gaat we koffie zetten van Nescafé, ontbijt, 1 minneola en halve pizza van gister. Het heeft al "geregend", ik heb al onweer gehoord, maar het is best lekker warm en zonnig nu. Als het goed is zijn de duikers om 13:00u. terug na 2 duiken te hebben gemaakt.

Best lekker geslapen, paar keer wakker. Het huisje is eenvoudig ingericht, maar is prima, de huisjes liggen tussen de bomen. Om 10:30 u. naar Palau, winkelen, supermarkt, inmiddels mooi zonnig warm weer. Proberen ontbijt te regelen, sapje, water, ook slippers voor deze en gene.

Toen we op zoek gingen naar de juiste steiger, stond de groep al dan de kant.

Hun auto's op de parkeerplaats, en we besluiten naar huis te gaan, maar... Ronald is zijn parkeermuntje kwijt. Alles onderzocht... Dus Arjo met zijn dikke mercedes vóór de slagboom, muntje gepakt en weer achteruit gereden. Met dat muntje wij er weer uit. Maar inmiddels was het muntje gevonden, toen ik de Tomtom pakte.

Thuis even zwemmen (is zeewater) daarna eten. Om ong. 16:00 u. naar het strand, waar de rest al was.

Om 18u. bij de rots bij de uitgang afgesproken om te lopen naar Capo d'Orso. Dit koste €2.- pp en een duidelijk pad naar boven. Daar gebleven tot de zon onder was. Echt schitterend die rots daarboven.

Toen om 20.30 u. bij het restaurant afgesproken, waar we drie ronde tafels kregen. Heerlijk gegeten, wijntje erbij, die later niet op de rekening stond. Morgen is er geen duik, wat want ze zitten vol, dus gaan we wat anders doen.

Vrijdag 11 sept.

Niet al te vroeg op, daarna een paar baantjes in het zwembad, de anderen snorkelen bij het strand.

Dan een ontbijt op het gemakje. De anderen even opgezocht, die kwamen net terug, van winkelen, moesten nog ontbijten. Dus vandaag gaan we zelf wel up stap naar Capo Testa. Om 19u. zien we mekaar weer.

Om ong. 12:00u. weggereden naar s. Teresa di Galluro, daar de auto geparkeerd en een stukje gelopen, langs de rotsen gelopen en Roccia Spagnola. Toen een eettent gezocht, dat werd de Groove Bar. Ik hamburger, Frans foccaccia met haas, salami ed., Yvonne brood met groente, Ronald bitterballen met olijven gevuld met soort gehaktbrood. Maar het werd nogal duur, omdat er bij elk gerecht een euro bij kwam en Frans nog 3 euro fooi gaf.

Toen doorgereden naar Capo Testa, tot we niet verder konden. Daar een wandeling gemaakt over alle mogelijke rotsen, echt heel gaaf. Allemaal graniet en ertussen soms een hardere steensoort. Nog op een hoge uitkijkpost geklommen.

Op een gegeven moment hing er een afgrijselijke lucht en zagen we iets zwarts liggen. Dichterbij gekomen bleek dat een walvis te zijn die we bijna niet meer te herkennen was, half leeggelopen en met een ongelofelijke stank. Die nog lang in onze neus bleef hangen.

Corsica is goed te zien.

Toen weer naar de auto, en op zoek naar een supermarkt,

gauw naar huis nog even douchen en weer weg. De rest stond al te wachten om in Palau te gaan eten. Daar bij de haven geparkeerd en gezocht naar een restaurant. De eerste was toch te duur, weer terug en één gevonden, letterlijk een eettent. Tafels werden snel bij elkaar gezet tot een grote, allemaal voortreffelijk gegeten voor 18€ pp. Daarna nog een heerlijk ijsje bij de Gelateria en toen bleek er nog een markt te zijn gekomen. Dus daar met z'n allen nog naar de koopwaar kijken. Om 22.30u. weer naar ons hok.

Zaterdag 12 sept.

Weer een duikdag dus de wekker om 6:45u. Ik er uit om 8:30u. naar het zwembad voor een paar baantjes, opdrogen in de zon, thuis aankleden en toen kwamen Yolanda en Bastiaan ontbijten. Daarna opruimen, de afwas, jaja, en toen de Palau voor brood en dergelijke. Nog even naar de speeltuin en om 12:00u. weer thuis, wachten tot de rest komt.

Ronald rijdt als 2e chauffeur en als we over het eiland gaan, zitten de heren achterin, geheel tegen Italiaanse principes, maar wij rijden gewoon „onze zakenpartners" rond.☺

Tegen enen de tafel gedekt en daar kwamen ze, lekker gegeten. Om 15:00 u. met twee auto's (Mathilde, Erik, Yvonne, Ronald, F, V, Sabine, Yolanda) naar Arzachena

op zoek naar de oude stad, maar dit stelde niet zoveel voor, wel doorheen gelopen, nog ergens ijs besteld.

Toen doorgereden naar de graven Li Lolghi, we hadden drie uitgezocht, naar de 2e en 3e moesten we rijden. We hadden iets misgereden en daardoor reden we door het veld, echt mooi.

Het 2e massagraf was echt nog mooi: Tomba di giganti Coddu Vecchju, doorgelopen (kwam een bus met toeristen aan) naar de Nuraghe e villaggio, "La Prisgiona".

Hier kregen we zelfs een rondleiding en uitleg in het Engels, heel interessant. Er was veel te zien, leuk zoals ze het deed.

Ondertussen werden we al gebeld en ge-sms-ed waar we toch bleven.

Nog een eindje terugrijden en toen om 20u. afgesproken bij de pizzeria op ons terrein. Zes personen in de koepel, wij met 8 een etage lager op onszelf. Er zou nog gesnorkeld worden, maar iedereen gaat toch naar huis.

Zondag 13 sept.

De wekker om 8.30 u. ik naar het zwembad de rest haar het strand snorkelen.

Daarna ontbijt en koffie en dan zouden we naar Tempio Pausania en de Monte Limbara. Maar om ongeveer 11:30u. ontdekte Yvonne dat ze iets zwarts zag en dacht gelijk aan het loslaten van haar netvlies. Dus naar de receptie en een arts regelen. Dit kon alleen in het ziekenhuis van Ozieri wat midden in het land ligt op ong. 105km. afstand. Dus om 12:45u. rijden wij mee. Via Olbia en daarna over de SS199 met 2x een bui regen. Eerst veel kurkeiken, daarna werd het steeds kaler.

Gelijk het ziekenhuis opgezocht (14:30u.) en F en ik de stad in. De stad heeft erg veel trappen, want deze is tegen de heuvel gebouwd.

We hadden we nog geen lunch gehad, zagen ook niks, alleen echt van cafés met Italianen, waar je niet zomaar naar binnen gaat.

Om 16:00u. was Yvonne weer klaar, maar ze moet morgen om 8:30u. Daar weer zijn om te laseren.

Via een andere, zeer mooie, maar zeer bochtige route naar Tempió gereden. Onderweg gestopt voor een Quercus rubra. Gereden via de Limbara pass tot 646 mtr. tot Tempro. Daar in de oude stad gelopen en weer in de auto, na 6 km. bedachten we dat we hadden moeten tanken, dus terug naar Tempro en Agip.

Eerste keer met de dop aan de verkeerde kant, 2e keer bij een niet te betalen pomp, 3e keer goed. Toen ingevoerd voor €30.- en diesel, proberen, maar wou niet. We stonden bij pomp 6 en vroegen een man waarom het niet ging. Dus hij zegt, je moet 5 hebben (??) Dus de slang van 5 om de pomp heen bij ons in de auto en ja, voor €30 getankt.

Oké en verder, over de zeer mooie, maar zeer bochtige weg verder naar Palau.

Onderweg hadden we ook nog het stuwmeer gezien Lo Conghinas. En hier en kurkeikwouden en dalen tussen de bergen. In Palau op de camping gegeten, een heel luidruchtige bedoening, maar er was een kinderfeestje.

De heren hadden een zeer groot stuk vlees en wij ravioli, salade, frites, en R en Y een toetje. Daarna naar huis.

Maandag 14 sept.

Gelijk met Frans opgestaan, R+Y waren om 6:15u. al weg voor het ziekenhuis van Ozieri.

Naar het uitzicht van Mathilde, Marcel (op bed, ziek) en Sabine gelopen en mooie ochtend foto's gemaakt. Vandaag hebben ze hun laatste 2 duiken. Bovenlangs gelopen, op het laatste stuk staan prive-huizen, vanaf hier zag je ook Capo d'Orso.

Terug, en om 8:30 u. als eerste en enige in het zwembad, 8 baantjes dit keer (anders 6), dan naar huis, douchen en ontbijt.

Daarna Yolanda opgezocht, koffie, de terugreis bevestigd en toen gingen we met de buggy lopen naar Palau, een klein uur, gewoon langs de weg. Wel warm, maar veel wind en goed te doen omdat het iets naar beneden loopt. Het eerste stuk in het park was flink stijgen.

Daar inkopen gedaan en de speeltuin en toen wachten op de duikers die aanzienlijk later waren. Ze waren naar een duikplek veel verder gegaan. Ondertussen kwam er een heel grijze lucht aan en even later ging het flink waaien en ja, toen zagen we de boten komen. Terwijl ze uitlaadden ging het al regenen en nog harder waaien. Gauw in de auto en naar huis (Harm eerst nog bier halen). Daar lunch (14:00u.), en de middag naar M & M, niet echt warm, af en toe wat regen, verder niks gedaan.

Ronald zou om 19:00u. terugkomen, Yvonne moet blijven. Wij gaan in Palau eten in "de tent" Ronald komt later, wil eerst zwemmen...

We zijn er zo lang blijven zitten dat de ijszaak al dicht was maar iedereen zat toch vol. Er was nog markt, wij naar huis.

Dinsdag 15 sept.

Jippie de zon schijnt gewoon weer, hopen dat ie blijft. Gezwommen, in de zon opgedroogd. Daarna ontbijt en met Ronald mee auto huren. Eerst in Palau, maar dat lukte niet, dus door haar Olbia en daarna Ronald door naar Yvonne in Ozieri.

Terug naar Palau gauw een pizza punt halen en stempels voor in het logboek. Gauw weer naar de hut en om 15 u. met de boot varen. Hij ging niet Budelli, maar naar Spargi omdat het veel te hard waaide en de zon was inmiddels helemaal weg. Wel gaaf, er waren ook nog vier anderen bij.

Bij het eiland moesten we zwemmen we konden daar niet staan, dus gesnorkeld, wel gaaf al die vissen. Op de kant was het fris en hebben we nog Anne Maria Koekoek gedaan. Er was ook nog chips en koek over gezwommen. Om 18u. terug in de haven.

Om 18:45u. komen R+Y binnen wandelen, ze weten niet wat ze met haar moeten dus mag ze (met onze vlucht) weer en naar huis.

's Avonds gingen we weer naar Palau, maar wel op zoek naar een andere eettent. Dit kostte moeite we hebben er heel wat voor gelopen, de 1e te duur, de 2e dicht, verder op zoek. Ondertussen dreigde de regen en flitste het al. Toen bij één vlakbij de parkeerplaats gegeten één gerecht en geen wijn, dat drukte de prijs. Daarna nog een heerlijk ijsje bij de Gelateria. Toen we 's avonds terugkwamen was onze hoek van het park helemaal donker, maar dat was al. Ook zei Ronald dat het ingeslagen was ter hoogte van de parkeerplaats. Bij ons nog een bonte avond gehouden met veel wijn verhalen.

Woensdag 16 sept.

Ik heb vanmorgen nog gezwommen, de rest niet meer, laatste keer. Alles ingepakt, huisje aan kant, naar Palau om te tanken. R en Y blijven in het park. Daarna via de kust naar Cannegione, onder weg nog koffie in een heel leuk stadje (met leuke winkels). Arjo had de sleutel van de auto op tafel laten liggen, vergeten. Rob had dat gezien en 'm in zijn zak gestopt. Pas weer terug bij de auto kwam Arjo erachter. Terug naar het café, maar nee, daar lag ie niet. Erik zweten. Toen liet Rob de sleutel zien....

Daarna op zoek naar Sa Testa vlakbij Olbia: een sacred well (pozzo sacro) veel te ver om gereden, maar het stond ook nergens aangegeven. Ook daar moesten we weer entree betalen. Even rond gekeken en toen op zoek naar strand en eettent en dat lukte, lekker broodje gegeten. Maar helaas ook deze middag verdwijnt de zon achter de wolken.

Verderop is zelfs regen en onweer, maar we moeten toch al naar het vliegveld. Daar koffie genomen, de auto's ingeleverd, had precies de goede hoeveelheid diesel erin en geen extra deuk, niemand.

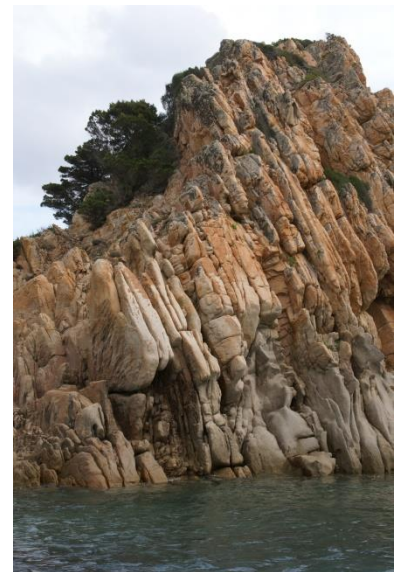
De anderen namen een wijn maaltijd. In de shop wijn voor Olivier gekocht en likeur voor ons. Toen iedereen opgeroepen om in de parfum shop allemaal wat op te spuiten zodat er ter hoogte van rij 11, 12, 13 een geurwolk hing... yes, ik zat bij het raam en we vlogen in de schemering precies over Olbia, Arzachena, Palau en de Maddalena eilanden. Even verderop vlogen we om een onweersbui heen en zagen we flitsen onder ons. Al om 21:15 u. geland (ipv 21:40) Helaas blijkt bij de bagage de tas van Rob met zijn duikspullen te zijn verdwenen. Wij naar huis met Harm en Sabine. Uiteindelijk 00:30u. thuis.

Sardinië door Sabine

9 – 16 september 2009

Op woensdag 9 september begon mijn allereerste duikreis. Bij het inchecken was het even spannend omdat een aantal tassen net boven het maximum gewicht zaten. Gelukkig hoefden we niet bij te betalen. Op Sardinië aangekomen was het gelijk genieten, het was daar namelijk zo rond de 30 graden!! Het duurde nog wel een tijd voordat we bij de appartementen waren. We zaten dan ook rond 10 uur pas aan tafel om wat te eten.

De volgende dag moesten we alweer vroeg op, want om half 8 moesten we al bij de duikschool zijn voor onze eerste 2 duiken. Ik moet eerlijk zeggen dat ik het best spannend vond. De duikspullen konden we aan de instructeurs geven. Zij zorgden

ervoor dat je hele set opgebouwd zou zijn. Rond 8 uur vertrokken we richting de duikplek. Bij de eerste duik was alles nog spannend en nieuw. Toen we eenmaal onderwater gingen was het zo relaxed. Buitenom het snorkelen in Griekenland had ik nog nooit zoiets gezien. We zaten op een diepte van 20 meter, ik keek omhoog en zag de oppervlakte. Dat is toch wel heel bijzonder! Marcel was mijn buddy. Al heel snel had Marcel een steekmossel gevonden die zo groot was als zijn onderarm. Een stukje verder zagen we een octopus liggen. Ook heel gaaf natuurlijk!! Alles was gaaf!

Ongeveer een uur later zaten we weer op de boot. Even wat eten en drinken, gezellig kletsen en weer een uur later begon de 2e duik. We doken op dezelfde plek, maar deze keer hebben we weer andere dingen gezien. Jawel.. het was een zeepaardje!!!! Het eerste wat we allemaal dachten was "Arme Mathilde!!" Zij, als zeepaardengek, heeft het zeepaardje gemist. Ze was ziek geweest en nog niet helemaal beter, dus deze duiken zou ze overslaan. Rond 13.00 uur waren we weer terug in de haven. Ik was tot de conclusie gekomen dat dit toch eigenlijk wel relaxte duiken geweest waren. Wat nog meer relaxed was, was dat je je duikspullen op de boot kon laten, want die werden namelijk allemaal voor je gespoeld.

Twee dagen later hadden we de volgende 2 duiken. En ja hoor, we kwamen bij de boot waar onze set al opgebouwd was. Nu dook Mathilde wel mee, maar was Marcel hartstikke verkouden. We gingen naar een andere plek als de eerste duikdag. Mathilde had het zowat alleen maar over zeepaardjes. Als ze onderwater kon praten, zou ze het er zelfs daar nog over hebben. De tweede duik van die dag zijn we dan ook terug gegaan naar de plek waar we 2 dagen eerder waren. Ze beloofde onze gids een 'big tip' als hij haar het zeepaardje zou laten zien. Uiteindelijk hebben we

inderdaad het beestje weer gezien. Maar die 'big tip' moet de beste man nog steeds krijgen!

Tijdens alle duiken was het genieten. De helderheid en temperatuur van het water, de beestjes. Buitenom de duiken hebben we vooral op het strand gelegen, gesnorkeld (want ook daar zaten octopussen, een kleine sepia en een murene), zo af en toe nog eens op stap om wat van de omgeving te zien. Wat dat betreft waren Frans, Veronica, Ronald en Yvonne fanatieker. Zij hebben toch wat meer van de omgeving gezien. 's Avonds heerlijk gegeten, daarna nog gezellig kletsen en wat drinken op het balkon van een van de appartementen, geluisterd naar de spookverhalen van Harm, lekker luieren en overheerlijke Italiaanse ijsjes eten Het was allemaal super!! Een week die voorbij gevlogen is...

Sabine Verwei

Sardinië door Veronica

Op woensdagavond aangekomen.... De volgende dag, 10 september, moesten de duikers al vroeg aan de steiger staan. Een parkeerplaats is er vlakbij, maar wel een betaalde. Deze werkt niet met papiertjes met streepjes code zoals bij ons, maar je krijgt een groen muntje.

Yolanda en na tuurlijk ik gingen niet duiken, maar omdat we de avond ervoor laat aangekomen waren, moesten we wel inkopen doen, we hadden nog niks in huis. Ik wil nog even vermelden dat we 5 appartementen hadden en vier auto's: 3 Ford stations en één dikke Mercedes, waarvan Arjo en Mathilde de chauffeurs waren. Ik was chauffeur van de ene Ford en de tweede chauffeur was Ronald. Hij had die morgen de auto mee, er waren drie auto's naar de steiger gereden. Dat betekende dat Yolanda haar Ford niet mee was en dus zij, Bastiaan, Yvonne, Mathilde en ik met de auto naar Palau om boodschappen konden. Daar hebben we geshopt tot de rest uitgedoken was en de groep weer compleet was.

We zouden weer naar ons appartement voor een lunch. Dus ging Ronald op zoek naar het groene muntje. Het had eerst in zijn broekzak gezeten, maar dat is niet slim op een steiger met omkleden e.d. Dus dacht hij dat het verhuisd was naar zijn rugzak: alles eruit, omgekeerd, maar nee. Nog een keer alle zakken nagekeken, rugzak binnenstebuiten, maar nee. Inmiddels had de rest (gelukkig) door dat er bij ons iets niet klopte en bleef wachten. Richting slagboom gereden, de anderen hadden betaald en gingen erdoor, maar zonder muntje kan je niet betalen en dus niet eruit. Ronald is toen naar de politie gestapt om te vragen wat we konden doen, er was geen parkeerwachter in een huisje. Deze stelde voor naar het politiebureau te gaan en daar het e.e.a. te regelen en we konden natuurlijk flink dokken. Nou, als je dacht dat we daar zin in hadden.... Toen had Arjo de oplossing!! Hij zou met zijn dikke Mercedes tot vóór de slagboom rijden, het muntje aannemen en weer achteruit rijden. Vervolgens het muntje bij ons brengen en daarmee konden wij betalen. Nu snap je wel dat je voor drie minuten héél wat minder betaalt, dan voor de vijf uur die zij (en wij ook...) gestaan hadden. Maar het werkte!! We konden eruit!!

Dus nu op weg naar onze appartementen. Maar omdat het nog maar de tweede dag was en we de avond ervoor in het donker hadden gereden, wilde ik toch nog graag de tomtom erbij voor de juiste weg. Dus het handschoenenkastje open om de tomtom te pakken en wat ligt daar.... Maar dit muntje hebben we niet meer gebruikt, maar als trofee gehouden. We hadden eigenlijk na deze week vakantie moeten kijken voor hoeveel geld we geparkeerd zouden hebben.

Veronica Spoor

Sardinië door Yolanda

Op Sardinië, aan de Costa Smeralda, moet je natuurlijk ook naar "The place to be" voor de internationale jetset Porto Cervo. Vanaf Palau slechts een klein uurtje rijden. Dus met drie auto's op pad. We vertrokken vanaf het hotel de TomTom gaf een weggetje via de kust aan, maar die gevolgd kwamen we bij een bord waar stond dat de asfalt verharding ophield, dus omgekeerd en via een andere B-weg op pad.

Na nog geen tien minuten onderweg zagen we kurkeiken staan. Die moesten natuurlijk van dichtbij bekeken én gefotografeerd worden, want niet bekeken is achteraf spijt. We vervolgden onze weg. Het was een smal weggetje, door de prachtige landerijen van NO Sardinië, met na elke bergtop een prachtig uitzicht. STOP!!!!!!! brult Martin opeens, EEN SCHILDPAD!!!! Ik in de ankers en de inzittenden van de andere auto's hoorden we al commentaar geven: "Wat nu weer?". Maar inderdaad, de auto in de berm, op een holletje terug en een schildpad van ca. 40 cm. Ook die weer van alle kanten op de foto gezet.

Zonder verdere opstoppingen bereikten we Porto Cervo. Aan de rand van de haven boven op een berg, een prachtig wit kerkje en uitzicht op de luxe jachthaven. Eenmaal in de haven hebben we onze ogen uitgekeken naar de gigantische jachten die daar lagen. Het seizoen was weliswaar niet meer op zijn top, maar nog steeds erg leuke bootjes.

Op de weg terug weer heerlijk gegeten, alleen de vis van Harm was wat duurder dan vooraf gedacht. Maar dit heeft hij ruimschoots gecompenseerd door ons terug in Palau te trakteren op een ijsje van de geweldige Gelateria.

Yolanda de Jong